

Sygn. akt I C 1671/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Joanna Bobrowska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. H.**

przeciwko **M. H.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej **M. H.** na rzecz powoda **A. H.** kwotę **289,15 zł** (dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych piętnaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 lutego 2016 roku do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie pozwanej **M. H.** kwotę **14,30 zł** tytułem części opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony.

Sygn. akt IC 1671/15

UZASADNIENIE

Powód **A. H.** wniósł o zasądzenie od **M. H.** kwoty 2 765,71 zł wraz z odstawami ustawowymi od dnia 1 lipca 2015r do dnia zapłaty i kosztami postępowania.

Na uzasadnienie swojego roszczenie podał, że pozwana **M. H.** po rozwodzie zamieszkiwała w jego domu. Na dzień jej eksmisji pozostały nie uregulowane koszty mediów, tj. z tytułu opłaty za wodę kwota 553,71 zł, wywozu nieczystości kwota 452 zł, energii elektrycznej kwota 540 zł. Ponadto na dochodzona kwotę składa się kwota 800 zł z tytułu naprawy uszkodzonego okna i kwota 200 zł, którą pozwana pożyczyła od **K. Ł.** Podniósł, że zadłużenie wobec dostawców mediów zostało rozłożone na raty, a mini tego pozwana go nie uregulowała. Ona natomiast ponosi odpowiedzialność za to zadłużenie wobec osób trzecich.

W piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2016r. (k.22-25) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Na uzasadnienie swojego stanowiska podniosła, że twierdzenia powoda są nieudowodnione i bezpodstawne. Podąła, że w okresie zamieszkiwania w domu powoda regulowała swoją część opłat z tytułu mediów, albo bezpośrednio na rachunek przedsiębiorstwa albo przekazywała gotówkę powodowi. Powód w tym czasie również zamieszkiwał w spornej nieruchomości. Nie wie, czy powód opłacał rachunki za media ze środków, które mu przekazywała Na dzień wprowadzki nie miała zadłużenia. Zaprzecza aby zepsuła okno, albo zaciągała pożyczki u osób trzecich. Nadmieniła,

że wyprowadzając się pozostawiła w domu kuchenkę gazową oraz zlewozmywak o łącznej wartości 1200 zł. W związku z czym, to powód ma dług wobec niej, a nie odwrotnie.

Na rozprawie w dniu 9 czerwca 2016r. powód podał, że dochodzi zaległych opłat za okres od 6 maja 2014r., a na żadaną kwotę składają się:

- 380 zł tytułem zaległości za wywóz nieczystości,
- 545,63 zł tytułem zaległości za energię elektryczną,
- 578,31 zł tytułem zaległości za wodę,
- 90 zł tytułem zaległości za gaz,
- 800 zł tytułem odszkodowania za zepsute okno,
- 200 zł tytułem pożyczki udzielonej przez K. Ł..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony A. i M. H. były małżeństwem. W trakcie trwania związku pozwana wprowadziła się do domu będącego własnością powoda przy ul. (...) w P. wraz z swoją matką i trójka swoich dziećmi.

W dniu 13 stycznia 2013r. małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód. Pomimo tego nic się nie zmieniło w zakresie wspólnego mieszkania. Strony miały ustną umowę, że powód reguluje opłaty za media, a pozwana kupuje jedzenie i przygotowuje posiłki. Jednak sytuacja uległa zmianie, kiedy powód stracił pracę. Pozwana zaczęła sama regulować opłaty, gdyż obawiała się narastającego zadłużenia i odłączenia mediów. Na przełomie czerwca i lipca 2013r. powód wyprowadził się pozostawiając dom pod opieką pozwanej. Strony nie uzgodnili kwestii opłat za czynsz i media. Pozwana regulowała rachunki nieregularnie:

- z tytułu opłaty za wodę i kanalizację w dniu 20 grudnia 2013r. uiściła kwotę 100 zł, w dniu 20 lutego 2014r. uiściła kwotę 59 zł, w dniu 27 lutego 2014r. uiściła kwotę 50zł, w dniu 24 marca 2014r. uiściła kwotę 309 zł, w dniu 25 kwietnia 2014r. uiściła kwotę 100 zł i w dniu 3 czerwca 2014r. uiściła kwotę również 100 zł,

- z tytułu opłat za energię elektrycznej w dniu 21 listopada 2013r. uiściła kwotę 159,40 zł, w dniu 19 lutego 2014r. uiściła kwotę 50 zł, w dniu 27 lutego 2014r. uiściła kwotę 50 zł, w dniu 24 marca 2014r. uiściła kwotę 300 zł oraz w dniu 25 kwietnia 2014r, uiściła kwotę 100 zł,

- z tytułu opłat za gaz w dniu w dniu 21 listopada 2013r. uiściła kwotę 74,22 zł, w dniu 20 lutego 2014r. uiściła kwotę 73,23 zł oraz w dniu 24 marca 2014r. uiściła kwotę 73,23 zł .

W międzyczasie do domu powoda wprowadził się W. M., pozostający w nieformalnym związku z pozwaną. Powód i W. M. ustalili, że ten ostatni będzie płacił czynsz w kwocie 200 zł. W. M. wywiązywał się z tego zobowiązania.

Powód w tym czasie tylko kilkakrotnie był obecny w domu. Między innymi był w dniu 1 lutego 2014r., kiedy strony podpisały umowę najmu lokalu mieszkalnego o powierzchni 50 m² wraz z wyposażeniem przy ul. (...) w P. na czas oznaczony do dnia 31 grudnia 2014r. Jednocześnie ustaliły czynsz na kwotę 1000 zł miesięcznie. Czynsz nie był płacony, gdyż strony doszły do porozumienia, iż na poczet czynszu zostanie zaliczona równowartość nakładów poczynione przez pozwaną na dom powoda.

W czasie nieobecności powoda na pierwszym piętrze zostało zepsute okno. Nie działają zawiasy. Okna nie można otworzyć.

W maju 2014 r. do domu przy ul. (...) w P. powrócił powód wraz z K. Ł.. Strony zdecydowały się, że będą mieszkać razem. Odbyla się rozmowa z udziałem stron i K. Ł. odnośnie sposobu ponoszenia kosztów utrzymania nieruchomości. Wszyscy zdecydowali, że trzeba podzielić koszty mediów na mieszkańców. W tym czasie w domu powoda mieszkał powód wraz z K. Ł., W. M., pozwana, jej matka i dwoje małoletnich dzieci. Przy podziale kosztów mediów przyjęto, że dwoje małoletnich dzieci będzie liczone jak jedna osoba dorosła. W związku z czym pozwana zobowiązała była do pokrywania koszty mediów za siebie, swoją matkę i dwoje dzieci liczonych jak jedna osoba dorosła, co daje połowę tych kosztów (3/6). Pozostała część kosztów obciążała powoda, K. Ł. i W. M..

W 1 lipca 2015r. pozwana wyprowadził się z nieruchomości powoda wraz z swoją matką i dziećmi. Wyprowadził się również W. M..

W okresie od maja 2014r. do 1 lipca 2015r. pozwana uiściła tytułem kosztów korzystania z nieruchomości bezpośrednio na rachunek dostawcy mediów:

- za wodę kwotę 100 zł w dniu 3 czerwca 2014r. oraz kwotę 500 zł w dniu 20 listopada 2014r.,
- za energię elektryczną kwotę 50 zł w dniu 3 czerwca 2014r., w dniu 26 lipca 2014r. kwotę 50 zł oraz w dniu 19 lutego 2015r. kwotę 120 zł,
- za wywozu nieczystości kwotę 22 w dniu 09 czerwca 2014r.,
- za gaz kwotę 73,23 zł w dniu 14 czerwca 2014r. oraz w dniu 19 lutego 2015r. kwotę 96 zł.

W tym czasie do rąk powoda przekazała:

- w dniu 3 października 2014r. kwotę 66 zł tytułem opłaty za gaz,
- w dniu 19 listopada 2014r. kwotę 300zł tytułem opłaty za energię elektryczną,
- w dniu 8 maja 2015r. kwotę 112 zł tytułem opłaty za energię elektryczną,
- w dniu 18 maja 2015r. kwotę 200 zł tytułem opłat za gaz i energię elektryczną.

Dowody- kserokopie potwierdzeń wpłat k.26-41,43-47, 49-55,

- kserokopia oświadczeń stron o przekazywaniu pieniędzy- k.42,48,
- zeznania częściowe pozwanej CD –k.76
- zeznania częściowe powoda CD k- 76
- zeznania częściowe świadków K. Ł. CD k.- 76,
- zeznania świadka W. M. CD k.-76.

Na dzień 10 grudnia 2014r. zadłużenie wobec (...) Sp. z o.o. w D. z tytułu pobory wody pod adresem K. 57, P. wynosiło 550,02 zł. Natomiast na dzień 13 lipca 2015r. wynosiło 578,31 zł.

Dowód- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 13.07.2015r.-k 58,

- faktura z dnia 10.12.2014r.- 60.

Na dzień 21 stycznia 2015r. zadłużenie wobec (...) S.A. z tytułu pobory energii elektrycznej pod adresem K. 57, P. wynosiło 140,44 zł. W dniu 22 lutego 2016r. zadłużenie już wrosło do kwoty 545,63 zł.

Dowód- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 22.02.2016r.-k 59,

- wezwanie do zapłaty z dnia 21.01.2015r.-k.70.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie tylko w nieznaczej części.

W toku niniejszego postępowania powód dochodzi rozliczenia kosztów związanych we wspólnym zamieszkiwaniem stron po adresem ul. (...) w P. w okresie od 7 maja 2014r. do 1 lipca 2015r.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że dom przy ul. (...) w P. stanowi własność powoda, a pozwana wraz z swoją matką i dwójką małoletnich dzieci w okresie od 7 maja 2014r. do 1 lipca 2015r. zamieszkiwała w tej nieruchomości. Ponadto bez wątpienia w tym czasie w nieruchomości zamieszkiwał również powód, W. M. i K. Ł..

Zgodnie z art.659 § 1 i 2 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Czynsz może być oznaczony w pieniądzech lub w świadczeniach innego rodzaju.

Jednak przepisy o najmie lokali mieszkalnych nie regulują kwestii ponoszenia kosztów mediów. Już od stron zależy czy czynsz zawiera w sobie koszty mediów czy najemca powinien oprócz czynszu uiszczać dodatkowe kwoty tytułem opłat za media. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie strony ustaliły, że pozwana będzie obowiązana partycypować w kosztach z tytułu wywozu nieczystości, wody, energii elektrycznej oraz gazu. W maju 2014r. została zwarta ustna umowa pomiędzy stronami. Pozwana nie wypierała się tego obowiązku. W okresie objętym rozszczeniem przekazywała powodowi kwoty tytułem rachunków za media oraz wpłacała środki bezpośrednio na rachunek dostawcy mediów. Sporny natomiast był zakres jej odpowiedzialności, tj. w jakiej części powinna partycypować w w/w kosztach. W tym czasie w nieruchomości zamieszkiwał powód, K. Ł., W. M. oraz pozwana, jej matka oraz dwójka jej małoletnich dzieci. Strony zgodnie ustaliły, że podzielią te miesięczne koszty na liczbę mieszkańców, z tym zastrzeżeniem, że dwoje małoletnich dzieci zostanie ujętych jako jedna osoba dorosła. Pozwana nie wypierała się, że obciążały ją opłaty w części przypadającej na nią, jej matkę i dzieci. Natomiast nie potwierdziła, aby ponosiła odpowiedzialność również za część W. M.. Sam zainteresowany wyparł się, aby to pozwana miała w jego imieniu uiszczać część opłat za media. Tym samym – wbrew twierdzeniom powoda i świadka K. Ł.- nie było podstaw, aby obciążyć tą częścią opłat również pozwaną. Skoro opłaty zostały podzielone na 6 części – po jednej części przypadającej na rzecz powoda, K. Ł., W. M., pozwaną, jej matkę i jej dzieci- to pozwana odpowiada za trzy części, tj. połowę tych kosztów.

Powód w toku niniejszego postępowania dochodził między innymi kwoty:

- 380 zł tytułem zaległości za wywóz nieczystości,

- 545,63 zł tytułem zaległości za energię elektryczną,

- 578, 31 zł tytułem zaległości za wodę,

- 90 zł tytułem zaległości za gaz.

Zgodnie z art. 6 k.c., każdy kto wywodzi skutki prawne z faktu musi go udowodnić. Mając na uwadze zasady dotyczące ciężaru dowodowego, powód w toku niniejszego postępowania musiał udowodnić fakt, że na dzień 1 lipca 2015r. pozwana nie wywiązała się z obowiązku i istniało zadłużenia z tytułu opłat za media. W ocenie Sądu powód nie sprostął powinności dowodowej.

Powód zdołał wykazać tylko, że na dzień 13 lipca 2015r. istniało zadłużenie wobec (...) Sp. z o.o. w D. w kwocie 578,31 zł. Mając na uwadze, że pozwana uiściła na rzecz tego przedsiębiorstwa ostatnią wpłatę w dniu 20 listopada 2014r. w wysokości 500 zł, a powodowi przekazała ostatnia kwotę 200 zł w dniu 18 maja 2015r., jest wiarygodne twierdzenie

powoda, że dzień wyprowadzki pozwanej była zaległość z tytułu opłat za wodę w powyższej kwocie. Uwzględniając przyjęty udział pozwanej, w jakim partycypowała w kosztach mediów w okresie objętym pozwem, kwota zadłużenia obciąża ją w połowie, tj. do wysokości 289,15 zł.

W pozostałym zakresie żądanie zwrotu kosztów mediów było nieudowodnione. Powód powinien wykazać się inicjatywą dowodową, czego nie uczynił. Przedłożone przez niego wezwania do zapłaty z (...) S.A. są z dat odległych od dnia 1 lipca 2015r., pierwsze jest ze 21 stycznia 2015r., a kolejne 22 lutego 2016r. Na ich podstawienie nie można ustalić w jakiej wysokości istniało zadłużenie i czy kwota wpłacane przez pozwaną były adekwatne do jej udziału w tych kosztach. Przykładowo, powód wykazuje, że na dzień 21 stycznia 2015r. było zadłużenia z tytułu zaległych opłat za energię elektryczną na kwotę 140,44 zł, a pozwana wykazała, że w dniu 19 lutego 2015r. uiściła kwotę 120 zł (k.34). Tym samym pozwana wykazała, że regulowała zadłużenia nawet ponad udział na nią przypadający. Odnosnie uregulowania opłat za wywóz nieczystości czy gaz powód nie przedłożył na tą okoliczność żadnych dokumentów. Jego twierdzenia są więc gołosłowne i niewiarygodne. Sąd nie był w stanie określić jakie były koszty mediów, jak mają się do tego wpłaty dokonywane przez pozwaną. Zaniechanie strony powodowej w tym zakresie może tylko zadziałać na jej niekorzyść. Uznać zatem należało, iż strona powodowa w toku niniejszego postępowania wykazała się bierną postawą.

Powód ponadto dochodził należności z tytułu odszkodowania za uszkodzone okno na pierwszym piętrze domu w kwocie 800 zł. Pozwana jak też oboje świadków przyznało rację powodowi, że okno jest uszkodzone, że zniszczenie nastąpiło pod nieobecność powoda. Pozwana dodała, że ten pokój zajmowała jej dorosła córka wraz z partnerem. Oni zaczęli renowację pokoju i może podczas tych prac okno zostało uszkodzone. Powód przyznał, że dochodzi niniejszej kwoty od pozwanej, gdyż jej pozostawił dom pod opieką jako głównemu najemcy. Nie odnosząc się do podstaw odpowiedzialności pozwanej w tym zakresie, należy przede wszystkim wskazać, że rozmiar szkody nie został w żaden sposób wykazany. Powód powołał się na bliżej nie określone źródło na którym oparł się ustalając rozmiar szkody. Zaniechania powoda również z tym zakresie musiały skutkować nieuwzględnianiem powództwa.

Na dochodzoną kwotę składała się również kwota 200 zł, która pozwana miała pożyczyć od K. Ł.. Pytana na tą okoliczność świadek K. Ł. podała, że zapłaciła za pozwaną jej udział w rachunku za wodę. Pozwana zaprzeczyła, aby taka sytuacja miała miejsce. Abstrahując od ustalenia czy faktycznie pozwana ma dług wobec w/w świadka, należy podnieść przede wszystkim, iż powód nie ma legitymacji czynnej do dochodzenia tej kwoty. Nie nabył niniejszej wierzytelności w drodze przelewu, nie uregulował tego zadłużenia wobec K. Ł. w imieniu pozwanej. Nie ma więc żadnego tytułu do dochodzenia niemniejszego zobowiązania. Jeżeli faktycznie takie zobowiązanie istnieje, jedynym dysponentem tego roszczenia jest świadek K. Ł., a nie powód. Z tego też powodu roszczenie w tym zakresie należy uznać za niezasadne.

W konsekwencji Sąd uznał roszczenie za zasadne tylko co do kwoty 289,15 zł, tj. połowy zadłużenia z tytułu opłat za wodę istniejące na dzień 1 lipca 2015r. W pozostałym zakresie powództwo należało oddalić.

W związku z czym, Sąd orzekł z powyższych powodów w pkt. I i II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł przy uwzględnieniu jego wyniku w oparciu o przepisy art. 98§1 i 2 k.p.c. i art. 100 zd. 2 k.p.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Powód został zwolniony od kosztów procesu w całości. W konsekwencji Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Dzierżonowie poniósł tymczasowo wydatki w kwocie 139 zł tytułem opłaty od pozwu. W orzeczeniu kończącym postępowanie należało orzec o pobraniu brakującej części opłaty od strony pozwanej stosownie od wyniku postępowania. Podstawą takiego rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 113 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Na jego zasadzie kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W związku z tym, iż pozwana uległ powodowi w 11 % w stosunku do wysokości dochodzonej przez niego kwoty, w analogicznej proporcji zobowiązana była ponieść koszty procesu. W konsekwencji Sąd nakazał w punkcie III wyroku uiścić przez pozwaną na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego

w Dzierżoniowie kwoty 14,30 zł, czyli 11 % brakującej opłaty. Natomiast część tej opłaty przypadającej od powoda nie została pobrana, wobec zwolnienia go od kosztów sądowych w całości.